

CEM **i**nforma

CONSELL ESCOLAR MUNICIPAL - CONSELL MUNICIPAL D'EDUCACIÓ

PREINSCRIPCIÓ I MATRICULACIÓ

SUGGERIMENTS

Aneu a conèixer les escoles que hi ha a la ciutat i a quines escoles teniu preferència per raó del nostre domicili. Per facilitar-vos aquesta informació podeu consultar els mapes de zonificació actuals. Si no en disposeu cap els podeu sol·licitar a l'Ajuntament de Girona, als centres o bé al Departament d'Ensenyament.

Els centres escolars els podeu visitar concertant una entrevista prèviament o bé en la jornada de portes obertes que la majoria d'ells organitzen.

Prepareu tota la documentació. Com a mínim haureu de presentar:

- una fotocòpia de la pàgina del llibre de família, on hi consti el fill o la filla que voleu preinscriure
- el DNI i, en alguns casos, el certificat d'embaronament quan el domicili del DNI no coincideixi amb el de la sol·licitud
- qualsevol altra documentació que us sol·licitin des del centre o que vulgueu presentar per fer constar circumstàncies especials (consulteu la cartellera de centre)

Aneu a l'escola que desitgeu per al vostre fill, a la delegació territorial del Departament d'Ensenyament o a l'Ajuntament i complimenteu l'impres de preinscripció que us facilitaran allà mateix.

No us oblideu de fer-hi constar més d'una escola i feu-ho per ordre de preferència.

És important que **presenteu la sol·licitud** en el centre escollit en primer lloc, a la delegació territorial del Departament d'Ensenyament o a l'Ajuntament **dins el període previst.**

Esteu atents a la cartellera de l'escola on presenteu la sol·licitud i al calendari del procés de matriculació per poder seguir tots els passos en el moment oportú: conèixer la llista provisional d'admesos, presentar -si és necessari- les reclamacions que considereu oportunes i formalitzar la matriculació del vostre fill.

INFORMACIÓ

EL PERÍODE DE PREINSCRIPCIÓ VA DEL 8 AL 19 D'ABRIL, ambdós dies inclosos.

Acabat el període de presentació de sol·licituds d'admissió, el consell escolar de cada centre públic o el titular, en el cas dels centres privats concertats, procedirà a la revisió de les sol·licituds i, si el nombre de places presentades és igual o inferior al de les vacants, considerarà admesos de forma provisional tots els alumnes que ho hagin sol·licitat.

Si el nombre de sol·licituds presentades supera el de les places vacants, el consell escolar o el titular aplicaran, en cada cas, el barem de puntuació previst en la normativa i, d'acord amb l'ordenació resultant, admetran provisionalment tants alumnes com places vacants hi hagi.

Les sol·licituds no ateses en els centres sol·licitats en primera instància seran estudiades per la Comissió d'Escolarització de Girona perquè siguin assignades d'acord amb l'ordre de preferència expressat a la sol·licitud i amb la puntuació obtinguda segons el barem. En el cas que no hagi estat possible l'admissió de l'alumne en cap dels centres sol·licitats, s'assignarà una plaça escolar d'entre els centres amb vacants i d'acord amb el criteri de proximitat al domicili.

Els **criters de prioritat** en l'admissió són:

- Renda de la unitat familiar
- La proximitat del domicili de l'alumne al centre docent
- L'existència de germans o germanes de l'alumne/a sol·licitant

Els **criters complementaris** per poder ordenar les sol·licituds en cas d'empat són:

- Formar part de família nombrosa
- Procedir d'un centre que cessa les seves activitats
- El que determini el consell escolar del centre (consulteu la cartellera del centre que heu escollit en primer lloc)

Criteris específics d'admissió per accedir a **ESO**: tenen preferència els qui procedeixin dels centres d'educació primària adscrits.

La informació que es dona és vàlida per a tots els centres sufragats amb fons públics, és a dir, públics i privats concertats.

PER A MÉS INFORMACIÓ

- Tots els centres escolars públics i privats concertats de la ciutat
- Delegació Territorial d'Ensenyament (c. Ultònia, 13 - tel. 972 483 000)
- Ajuntament de Girona (pl. del Vi, 1 - tel 972 419 010 / 972 419 403 - www.ajuntament.gi)

Ajuntament de Girona

Mestres i professors

La major part de la meua vida professional l'he dedicada a l'Educació Especial. Quan vaig acabar magisteri, el primer treball que em van oferir va ser fer una substitució en un Centre d'Educació Especial.

Al començament va ser dur. Els estudis que acabava de fer em servien de poca cosa davant d'aquella realitat. Què podia ensenyar jo a aquells alumnes tan grans físicament i amb una mentalitat tan infantil?, com em podien gratificar la suma d'esforços per aconseguir resultats tan minsos?. La gratificació no es va fer esperar. No vaig tardar massa en descobrir la riquesa i els valors, sovint desaperebutos, de cadascuna d'aquestes persones: la senzillesa, generositat, noblesa... Aquí vaig aprendre la primera lliçó com a mestra: l'educació va més enllà del que jo havia après a la carrera.

Un mes després d'acabar aquesta substitució vaig trobar feina en una unitària, amb els nens més petits de 3, 4 i 5 anys. D'aquests nens tan espontanis, tan alegres, per als quals la seva senyoreta era perfecta, en tinc tants i tants bons records i tantes anècdotes per explicar que potser no acabaria.

Recordo que la part més feixuga per a tots plegats era l'hora de lectura de la famosa "cartilla". Per a alguns era un suplici de vegades, com quan amb molt d'esforç per part seva i una mica de mà ampla per la meua, passàvem la "m" i la "p", i en el moment d'arribar a la "t" ja havien oblidat les anteriors. Tant d'esforç perquè aquests mateixos nens, al cap d'uns mesos, comencessin a llegir sense entrebancs.

Aquí vaig aprendre la importància que té el moment evolutiu del nen per fer determinats aprenentatges. Cadascú és un ésser individual amb unes aptituds, una forma de ser i un entorn i, com a mestra, havia de tenir present aquesta individualitat.

Posteriorment, vaig impartir l'àrea de ciències a segona etapa. Vaig constatar que els nois d'aquestes edats comencen a ser molt crítics. Vaig haver d'aprendre, davant de dos tipus de comportaments indisciplinats, a donar respostes diferents; però fermes i respectuoses.

Finalment, vaig anar al centre d'EE Palau, on he fet el més autèntic aprenentatge, no només com a mestra, sinó com a persona. Sovint em pregunto si aquests nens aprenen de forma proporcional al que ensenyen.

Com a mestra m'han fet qüestionar el sentit dels aprenentatges, la utilitat d'aquests; m'han fet modi-

EL RACÓ DE LES EXPERIÈNCIES

bústia: cem@ajgirona.org

ficar la metodologia, adaptant-la a les necessitats individuals dels alumnes; trobar material específic i aprendre el seu funcionament per millorar l'autonomia; adaptar el material a les necessitats individuals per tal de facilitar l'aprenentatge; treballar en equip...

Com a persona m'ensenyen una lliçó de vida cada dia, m'ensenyen que són capaços de gaudir del més important de la vida, que no és precisament el més valorat en la societat. Minvats de les seves aptituds físiques i, a vegades, amb dures perspectives de futur són capaços d'acceptar-se plenament i gaudir de les petiteses de la vida.

PILAR GIL
Mestra

Pares i mares d'alumnes

Benvolguda escola pública,

Ja saps que s'apropen les dates en les quals moltes famílies han d'inscriure els seus fills i filles a l'escola i que, per tant, han de triar el centre educatiu que considerin més adequat. Has de saber que m'agradaria que moltes d'aquestes famílies optessin per TU, tal com ho vam fer, en el nostre moment, el gran nombre de pares i mares que avui estem participant activament en els centres.

És cert, però, que de vegades no és fàcil fer aquesta opció. Darrerament has estat bastant maltractada. Els que haurien de vetllar pel teu benestar t'han deixat un xic abandonada, generant un malestar social que s'ha traduït en un cert grau de desconfiança cap a TU. T'has anat devaluant en la mesura que t'has anat universalitzant. Aquest fet, d'altra banda, és un dels aspectes més positius que tens, ja que suposa ser **L'ESCOLA DE TOTS**.

Com molt bé saps, ser l'escola de tots no és fàcil perquè som molts i molt diversos. Però TU ho has assumit i estàs fent una gran tasca en el manteniment de la cohesió social. I això no se't valora prou. T'haurien de "mimar" molt més, fer-te costat en tot moment, dotar-te de més recursos... per poder fer la teua tasca més relaxadament i en millors condicions.

Hem de tenir molt clar que aquesta microsocietat, que és l'escola, ens és del tot imprescindible per garantir aquesta cohesió social en un entorn cada vegada més divers i més complex. El model social que es reproduïx en els teus centres és el més idoni perquè els nostres fills i les nostres filles puguin

ser educats en els valors de la convivència, la tolerància, la participació, el respecte... tan necessaris per aprendre a viure i conviure en una societat plural i canviant com la nostra. La diversitat cultural, social, econòmica... de l'alumnat que acull fa que aquests valors siguin viscuts i no només ensenyats, és a dir, reals i no retòrics.

Dit això, només et vull demanar que no et desanimis. Més aviat al contrari. Crida ben fort el teu valor; anima els dubtosos; cuida els teus valedors; millora continuament; exigeix el que et toca, sense pors ni presses, i pensa que el futur de tots, i no només el d'uns pocs, s'està preparant i decidint a dins teu. És imprescindible que vagis bé i amb tots els ciutadans de Catalunya a dins teu treballant, coneixent-se, respectant-se, i preparant de forma solidària i crítica el futur proper.

FAPAC

Alumnes

Una experiència que vaig tenir va ser a l'escola de primària.

Un any no es volia fer la cercavila de carnestoltes, activitat que es feia cada any. Un grup d'alumnes volíem que la cercavila es continués fent. Aquest motiu ens va animar a demanar si podia continuar l'activitat que havíem fet fins aleshores. Els professors ens van negar la petició. Després, per demostrar que tots els nens i nenes de l'escola volíem fer el carnestoltes, vam recollir folis plens de signatures i les vam fer arribar al director. Ell no sé si s'ho devia mirar o no; però el que sabem és que les firmes van arribar a les seves mans amb una setmana d'antelació a la celebració del carnestoltes i ell no ens va venir a parlar del tema fins a final de curs.

Per això aprofito per dir que **ens agradaria que l'opinió dels alumnes es tingués més present** a l'hora de prendre decisions.

ELOI CRUSET I TONIETTI
Alumne

CARTA OBERTA A UNS PARES

QUE HAN DE MATRICULAR EL SEU FILL O FILLA A L'ESCOLA

Benvolguts,

El proper curs el vostre fill o filla que ja té 3 anys o està a punt de fer-los ha d'anar a escola.

D'entrada, voldria fer-vos alguns comentaris sobre la importància que ha de tenir aquest fet en la vida del vostre fill o filla. Mireu, tots els experts, els que saben de què va, ens diuen que per a aquest segle XXI, que tot just hem iniciat, serà molt important que les persones tinguin "capacitat de conèixer". Ens diuen que la nostra serà la societat del coneixement. I de ben segur que tenen raó. La possibilitat i la capacitat de gestionar coneixement, d'elaborar coneixement, d'operar amb coneixement, de crear coneixement, i també de comprar i vendre coneixement seran elements que poden marcar estatus en la societat que ens ve. És per això que l'entrada a l'escola, un lloc on, entre altres coses, s'ha d'aprendre a conèixer i a saber és tan important per al vostre fill o filla. El procés que ara s'iniciarà, marcarà sense cap mena de dubte el seu futur.

Per això caldrà que el nen o nena des de petit, a casa, trobi valorada l'escola. Que vegi que els seus pares la consideren important. Només així aconseguireu que ell o ella també la valori. I consti que no és senzill. Als nens i nenes, com a tots, els costa fer les coses i volen el que requereix menys esforç (o allò que els que fan negocis amb la il·lusió dels nens els diuen que els ha d'agradar). L'escola li demanarà esforç i vosaltres haureu d'ajudar-lo a posar-hi aquest esforç. Si opteu pel camí fàcil de no complicar-vos l'existència i no ajudar-lo, ho tindrà molt més difícil i pot ser que no se'n surti prou bé.

Ja veieu, doncs, la importància del vostre paper a casa, per tal que la seva estada a l'escola pugui ser ben profitosa. No podem deslligar les dues coses. És ben fàcil d'entendre. El vostre fill o filla no té dos caps, un per portar a l'escola i l'altre per estar a casa com si fos un vestit. Veieu les coses globalment, en el mateix conjunt i, encara que aprèn molt aviat que hi ha coses que a casa funcionen d'una manera i a l'escola d'una altra, entén la importància del que li proposen a l'escola també a través de l'interès que els pares demostren pels temes relacionats amb l'escola.

Per això us comentava que era molt important l'entrada a l'escola. Però no patiu més del compte. Trobareu suport en aquest procés, tant de part dels mestres com del conjunt de pares i mares que s'agrupen en les anomenades Associacions de Pares i

Mares (AMPA). Aquestes associacions són un bon instrument per compartir l'educació dels vostres fills i filles amb els mestres. Caldrà que, així que tingueu la mainada matriculada, us hi poseu en contacte. Com més us hi impliqueu més beneficiats en sortiran els vostres fills. L'escola necessita, per fer millor la seva feina, la participació dels pares i les mares; les aportacions que, en el procés de formació de la vostra mainada, pugueu fer.

Ara, aviat, haureu d'iniciar tot el procés. Caldrà anar a buscar informació. Podeu acudir al Departament d'Ensenyament, a l'Ajuntament o a les escoles públiques del vostre barri. Allà us explicaran com és el treball que es fa a l'escola i què farà el vostre fill o filla.

Cal destacar dos temes en la informació que us donaran: El Projecte Educatiu de l'Escola i el procés que seguirà el vostre fill o filla.

Projecte Educatiu de Centre

Sobre el Projecte Educatiu de l'Escola convé remarcar que us pot indicar quin model educatiu se segueix i quines són les fites més importants que es volen aconseguir. No cal dir la importància que té per determinar, d'entrada, el que pretén l'escola. Si bé és veritat que no hi ha grans diferències entre les diverses escoles que hi ha a Girona, totes tenen una bona qualitat.

En aquest punt voldria comentar-vos, per desmentir una visió de mal funcionament de les escoles, que s'ha creat una imatge errònia. Els diferents comentaris i debats públics que s'han fet sobre l'escola han barrejat la gestió del sistema educatiu i el funcionament de les classes i de les escoles. El fet que hi hagi debat polític sobre la gestió del sistema és ben normal i si d'aquest debat us ha quedat la idea que no acaba de funcionar prou bé, que no s'hi destinen prou recursos, que s'hauria de buscar una organització diferent..., això no vol dir que les escoles públiques no siguin unes bones escoles. A vegades, en els debats públics es vol simplificar tant els conceptes que s'acaben comenten errors. Des del Consell Escolar Municipal, que és un bon observatori de les

escoles de Girona (hi són representats els pares, els mestres, els nois i noies, responsables municipals, i altres institucions educatives), es constata l'empenya de moltes escoles de la ciutat, es coneixen projectes que s'estan desenvolupant i ganes de fer coses interessants i noves.

Crec que, pel que es coneix dels països del nostre entorn, es pot dir sense por a equivocar-nos que, des del punt de vista educatiu, de metodologies noves, d'introducció de les tecnologies de la informació i la comunicació... Girona està en un bon lloc en el conjunt europeu.

Però el projecte educatiu de les escoles públiques us dirà més coses. A més de les fites més generals, hi trobareu aspectes específics del treball d'aquella escola. S'hi pot trobar un interès especial cap a temes mediambientals. Algunes escoles públiques de Girona estan fent uns programes específics sobre aquesta temàtica. Altres estan fent un replantejament del treball a les etapes d'educació infantil per afavorir la descoberta de les persones de diverses cultures que conviuen al mateix barri i així aconseguir d'aprendre a conviure amb tothom. Totes, amb diferents intensitats, plantegen programes d'introducció de les tecnologies de la informació i la comunicació. En algunes trobareu que s'apliquen programes de treball molt interessants i innovadors.

Com veieu les diferències vénen marcades per la intensitat amb què a cada escola es treballen diverses temàtiques dins el bon nivell general de les escoles públiques de la ciutat.

Etales del procés educatiu

L'altre tema important és conèixer el procés que seguirà el vostre fill o filla. L'escolaritat bàsica té tres etapes: Educació Infantil; Educació Primària; Educació Secundària Obligatòria (ESO). Convindria que en matricular els nens i nenes ja us expliquessin tot el procés. Així coneixeríeu bé els passos que seguirà, els anys que té cada etapa, el lloc on haurà d'anar, la orientació general que tindrà, com són les

instal·lacions, els espais on viurà amb altres nens i nenes una part important del seu creixement. Encara que sigui en centres diferents (cada edat necessita uns espais i mobiliari específic), el procés està definit de manera global. Els professionals (mestres i professorat de secundària) estan treballant, ja en molts llocs, per poder donar-vos aquesta informació conjunta i conjuntada.

Bé, i res més. Només acabar recordant-vos la importància del vostre paper com a pares en l'educació dels vostres fill i filles. L'escola hi aportarà molt, però bàsicament el paper important el teniu vosaltres.

Us desitjo molt d'encert.

Atentament,

JOAQUIM PÈLACH
Mestre. Expresident de l'Associació de Pares.
Professor de la Universitat

FOMENT DE CULTURA

Amb aquest nom (per ser exactes "Fomento"), era coneguda a Girona una escola d'ensenyament primari que hi havia a l'edifici del carrer Sant Josep que avui acull els estudis de la UNED. D'aquell col·legi creat per donar educació als fills dels treballadors de la fàbrica Gróber, conservo amb un especial afecte el record de dos professors: el senyor Pujolar desaparegut ja fa uns anys i el senyor Mas, pare del regidor d'Esquerra Republicana. De tant en tant, veig encara al senyor Mas passejant per la ciutat, caminant reposadament degut a la seva avançada edat, i em consta del seu interès pel tot el que l'envolta, pel ritme vital d'aquesta Girona on tants alumnes havien passat per la seva classe. No caurà, és clar, en el parany de dir que l'ensenyament d'abans era millor perquè segurament no és veritat, però tanmateix, en els temps obscurs d'una dictadura que no permetia massa esclatxes d'alegries, era molt d'agrair poder trobar persones que incorporaven a la seva vocació pedagògica el valor afegit d'espurnes de llibertat per unes noves generacions que pujaven amb ganes de saber. Aquest era el cas també del senyor Baró, compositor de sardanes i professor de música ocasional al col·legi, on mig d'amagat ens ensenyava el "Virolai" i un bon repertori de cançons catalanes.

En aquell temps tenia un parell d'amics que anaven a una escola privada molt propera (on avui hi ha Càrites), i quan ens explicàvem les coses i comparàvem el tracte que rebíem a les respectives aules, invariablement em manifestaven la seva enveja pels mestres que m'havien tocat en sort. Tot i que ells anaven a un col·legi teòricament millor jo em sentia molt afortunat quan insistien en les seves misèries: crits i garrotades cada dia, una disciplina fèrria, imposicions de deures exorbitants i, de tant en tant, indicis d'intencions poc clares per part d'algun ensenyant passat de rosca. El Foment de Cultura, o l'Ateneu com també l'anomenàvem, sense saber aleshores que el seu nom popular era el de l'entitat que havia presidit Carles Rahola, era per a nosaltres una autèntica illa laica enmig d'una ciutat de sotanes.

Avui l'escola pública ha canviat, ha millorat, s'ha modernitzat, i això ho he pogut constatar personalment mentre he tingut l'oportunitat de formar part de diferents Consells Escolars, com a pare i com a regidor. Hi ha debat, participació, formació, il·lusió en el treball i també justes exigències amb un objectiu compartit d'aconseguir nous sistemes d'ensenyament per a vells objectius de transmissió del coneixement.

Serveixin, però aquestes ratlles, per retre un petit però merescut homenatge a un col·legi modest de la nostra ciutat, el record del qual i dels mestres que hi dedicaren esforç, voluntat i il·lusió, va passar massa ràpidament i immerescudament a l'oblit.

MIQUEL FAÑANÀS

Ajuntament de Girona. CRDI (Sebastià Martí).

Consell editorial: Comissió de Comunicació del CEM • Secretaria del CEM: Plaça del Vi, 1 - 17004 Girona - Tel. 972 419 403 - a/e: cem@ajgirona.org - www.ajuntament.gi/cem • Dipòsit legal: GI-371-2002 • Agraïments: CEIP Migdia, CEIP Eiximenis, CEIP Montfalgars i CEIP Santa Eugènia per haver cedit les fotografies.